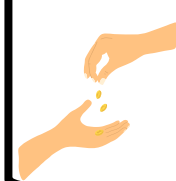

מר עוקבא ואשתו נותנים צדקה - תלמוד בבלי מסכת כתובות דף ט"ז ע"ב

תלמוד בבלי: הוא אחד משני התלמודים המפרטים את הגותם ההלכתית והאגדית המרכזית של חכמי ישראל בבבל ובארץ ישראל, על המשנה. נערך בשנת 400 לספירה בקירוב.
מר עוקבא : אמורא בבלי בדור הראשון לאמוראים, כיהן כראש הגולה בבבל.
אמוראים : חכמי ישראל שפעלו בין חתימת המשנה לחתימת התלמוד הבבלי בשני מרכזים עיקריים, בבל וארץ ישראל.

מר עֶקְבָא - הִיָּה עֲנִי בְּשִׁכּוּנָתוֹ,
וְהָיָה רְגִיל בְּכֹל יוֹם לְזָרֵק לוֹ אַרְבָּעָה זוּזִים בְּצִנּוֹר הַדָּלֶת.

פַּעַם אַחַת אָמַר (העני) : אֵלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִי עוֹשֶׂה עִמִּי טוֹבָה זוֹ.

אוֹתוֹ הַיּוֹם שָׁהָה מֵר עֶקְבָא בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ הַרְבֵּה וְהִלְכָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ.
כִּיִּן שָׁרְאָם הָעֲנִי שָׁהָטוּ עֲצָמָם לְדָלֶת - יֵצֵא אַחֲרֵיהֶם.
בְּרַחוּ וְנִכְנְסוּ שְׁנֵיהֶם לְתַנּוּר גְּרוּף, נִכְווּ רְגְלָיו שֶׁל מֵר עֶקְבָא.

אָמְרָה לוֹ אִשְׁתּוֹ: תֵּן רְגְלֶיךָ עַל רְגְלִי.
חִלְשָׁה דַעֲתוֹ.

אָמְרָה לוֹ: אֲנִי מְצוּיָה בְּתוֹךְ הַפֵּיִת וְהִנָּאתִי קְרוּבָה.